

Nemzeti dal.

Vers:Sándor Petőfi;Talpra,magyar,hí a' haza!..

Voice style;

In memoriam:

Ferenc Erkel &

Béni Egressy

Composer:

Imre Lovas /Imre:

Voice:2015.003.15.

Maestoso ♩ = 80

1.Talp - ra, ma - gyar, hív a' ha - za! Itt az i - dő, most vagy so - ha!
2.Ra - bok vol - tunk mos - ta - ná - ig, Kár - ho - zot - tak Ős - a - pá - ink;
3.Se - hon - na - i, bi - tang em - ber; Ki most, ha kell, hal - ni nem mer.
4.Fé - nye - sebb a lán - c - nál a kard; Job - ban é - ke - sí - ti a - kart.

SOPRANO
ALTO

TENOR
BASS

5.A ma - gyar_ név me - gint szép lesz;s Mél - tó ré - gi nagy hí - ré - hez,
6.Hol sír - ja - ink dom - bo - rul - nak, U - no - ká - ink le - bo - rul - nak;
7.U - tó - da - ink itt, bol - do - gul - nak; Is - te - nünk - nek, Hál - lát zeng - nek.

1.Ra - bok le - gyünk vagy sza ba - dok? Ez a kér - dés, vá - lasz - sza tok!**Refr:**
2.Kik sza - ba - don él - tek hal - tak; Szol - ga föld - ben nem nyug - hat nak.**Refr:** A ma - gya - rok
3.Ki - nek drá - gább rongy é - le - te, Mint a ha - za be - csü - le - te.**Refr:**
4.Es mi_ mé - gis, lán - cot hord - tunk! I - de ve - led, ré - gi kar dunk!**Refr:**

5
S.
A.
T.
B.

5.Mit rá - ken - tek a szá za - dok; Le - mos - suk a gya - lá - za - tot.**Refr:**
6.És ál - dó i - mád - ság mel - lett; Mondják el szent ne - ve - in - ket.**Refr:**
7.Mert, el - le - ne - ink köd - dé váll - ta - nak.s Szi - vár vány színt bont az ég - bolt.**Refr:**

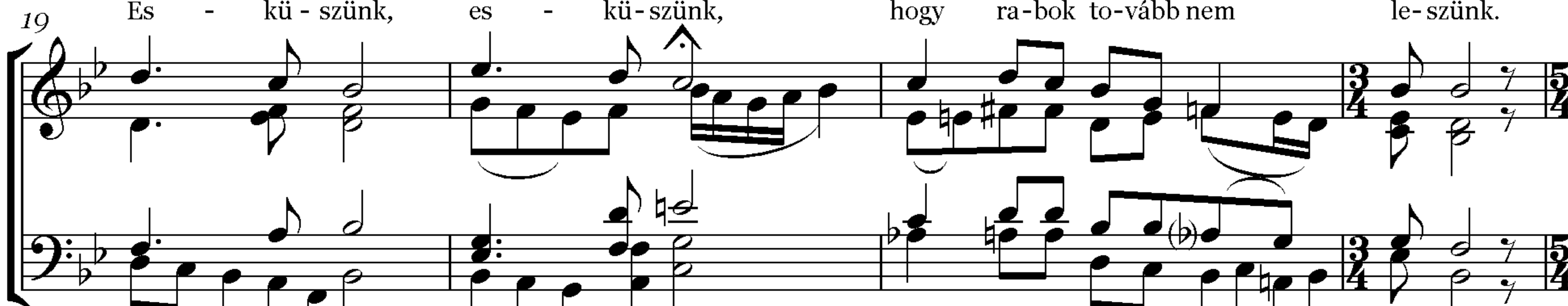
10
S.
A.
T.
B.

15
S.
A.
T.
B.

19
S.
A.
T.
B.

23

S. A. T. B.

Hogy — ra - bok to — vább, nem le — — szünk!

Elő,(köz;) & utójáték:

Adagio, Langsam = 60 max.

26

Org.

Talp — ra ma gyar, hív — a — ha - za, a — ha - za.

Talp — ra ma gyar, hív — a 3 ha - za — a ha - za, a 5 ha - za.

Talp — ra, ma - gyar, hív a — ha - za, a ha - za.

Nemzeti dalnak az interpretációja; miként a nemzeti himnuszunknak és a szózatnak.

Ma Petőfi a mai kor politikai igényei végett, bizony kiegészítene e versét, néhány versszakkal. Én megtettem. Íme;

1. Talpra magyar, hív a haza! Itt az idő, most vagy soha! Rabok legyünk vagy szabadok? Ez a kérdés válasszatok!
A magyarok Istenére esküszünk, esküszünk, hogy rabok tovább nem leszünk!
- 1b; Ész'-fegyverrel vérted magad! Óh, ma, magyar hív a haza! Az idő itt van most; vagy soha! /szolgák legyünk vagy szabadok? -
Ez a kérdés válasszatok! / A magyarok Istenére esküszünk, esküszünk, hogy rabok tovább nem leszünk!
2. Rabok voltunk mostanáig, Kárhozottak, Ósapáink. Kik szabadon éltek, s haltak. Szolgaföldben nem nyughatnak!
A magyarok Istenére esküszünk, esküszünk, hogy rabok tovább nem leszünk.
3. Sehonnai bitang ember, Ki most, ha kell, halni nem mer; Kinek drágább a rongy élete, mint a haza becsülete.
A magyarok Istenére esküszünk, esküszünk, hogy rabok tovább nem leszünk.
4. Fényesebb a láncnál a kard, Jobban ékesíti a kart, És mi mégis láncot hordtunk! Ide veled régi kardunk!
A magyarok Istenére esküszünk, esküszünk, hogy rabok tovább nem leszünk.
- 4.b; Fényesebb láncnál éles- Ész! Szebben dicsőül meg, "szenvedés". Ide hát véled' Ősi Jussunk! "HAZÁT NE ADD"; Inkább halunk!
A magyarok Istenére esküszünk, esküszünk, hogy rabok tovább nem leszünk!
5. A magyar név megint szép lesz, Méltó régi nagy híréhez; Mit rákentek a századok, lemoszuk a gyalázatot.
A magyarok Istenére esküszünk, esküszünk, hogy rabok tovább nem leszünk.
6. Hol sírjaink domborulnak, Unokáink leborulnak, és áldó imádság mellett; mondják el szent neveinket.
A magyarok Istenére esküszünk, esküszünk, hogy rabok tovább nem leszünk.
7. Utódaink itt boldogulnak, Istenünknek hállát zeng'-nek! Mert elleneink köddé váltanak. S szivárvány színt bont az Égbolt!
A magyarok Istenére esküszünk, esküszünk, hogy rabok tovább nem leszünk.

A vers kiegészítést, ha megbocsájtják, nagyon reméllem. Lovas Imre költészete; 2015.03.19.

Google Translation youtube:

1. The sword shines brighter than the fetters, It is the finery of our betters, Of slaves and fetters we grow bored. Leap to my side, ancestral sword.
By all the gods of Hungary We hereby swear, That we the yoke of slavery, No more shall wear.
  5. Hungarians, once more our name and story, Shall match our ancestors in glory. The centuries of shame and hurt, Can now be washed away like dirt.
By all the gods of Hungary We hereby swear, That we the yoke of slavery, No more shall wear.
  6. And wheresoever we may perish, Grandchildren those graves shall cherish; Singing our praises in their prayers To thank us that our names are theirs.
By all the gods of Hungary We hereby swear, That we the yoke of slavery, No more shall wear.
- /Sándor Petőfi, (1848. Marcius. 15. Pest)/.